Karcinomi donje usnice – retrospektivna analiza s osvrtom na kirurške tehnike rekonstrukcije

Neven Skitarelić[1,2], Branimir Šušak[1], Nataša Skitarelić[2]

[1]OB Zadar, Odjel za otorinolaringologiju, Ulica Bože Peričića 5, 23000 Zadar

[2]Odjel za zdravstvene studije Sveučilišta u Zadru, Ulica Mihovila Pavlinovića 1, 23000 Zadar

neven.skitarelic@gmail.com

Karcinomi donje usnice najčešće se razvijaju na granici kože i vermiliona. Uzroci nastanka tumora su različiti, a u etiologiji primarnu ulogu igra dugotrajno izlaganje ultravioletnom zračenju, pušenje, ali i drugi fizički i kemijski podražaji koji djeluju na donju usnicu.

Tijekom osam godina, u razdoblju od 2014. do 2022. godine, ambulantno i bolnički operirana su 102 bolesnika s primarnim karcinomom donje usnice. S obzirom na patohistološku dijagnozu, od navedenog broja, njih 87 (85,29%) imalo je planocelularni karcinom, a 15 (14,70%) bazocelularni karcinom. Istraživanje je pokazalo da su karcinomi donje usnice znatno češći kod muškaraca, u odnosu na žene. Samo 6,8% bolesnika u dobi je manjoj od 60 godina života. Većina bolesnika u našem ispitivanju bila je s veličinom tumora klasificiranom kao T2. Svi bolesnici bili su inicijalno klasificirani kao N0M0, bez lokoregionalnih i udaljenih metastaza. Kod osam bolesnika (9,19%) javile su se kasnije lokalne metastaze na vratu, koje su liječene disekcijom vrata, a kod pet bolesnika je, uz operaciju, liječenje nastavljeno i zračenjem. Kod većine bolesnika učinjena je rekonstrukcija nastalog defekta nakon odstranjenja tumora. Upotrijebljene su različite tehnike lokalnih režnjeva, prije svega rekonstrukcije po Johansonu, Schuchardtu i Karapandžiću.

Ključne riječi: karcinomi usnice, kirurško liječenje, rekonstrukcija